

eensstemmelse er rigtignok kommen tilstede; den ærede Ordfører vil nok kunne tænke sig Grunden dertil (Ordføreren: Ja!). Men jeg troer, at Feilen er kommen paa det heldigste Sted, som den kunde komme, naar der skulde være en Feil; thi den Sum, som er udført i Linien, og som er Gjenstand for Bevillingen, den er rigtig; det er kun den Bemærkning, som er anført indenfor Linien, som det er blevet forsømt at rette efter de Forandringer, som Lovforslaget er undergaaet i det andet Thing.

M. P. Bruun: Det forekommer mig, ved at see Sagens Behandling i det andet Thing, at Sammenhængen dog ikke ganske er saaledes, som jeg troer, den ærede Ordfører meente. Saavidt jeg erindrer, ere disse 90,000 Rbd. fremkomne derved, at det er et Overskud fra 1850, hvorimod det, der er anført indenfor Linien under denne Paragraph, nu er det calculerede Overskud for det tilkommende Finantsaar. Der er altsaa ingen egentlig Uovereensstemmelse mellem disse 2 Talsførrelser. Hvis jeg erindrer rigtigt, forholder det sig saaledes, at der ingen Uovereensstemmelse er, men vel Noget, der vilbieder, saa at man, naar man ikke kender Sammenhængen, let troer, at den er tilstede.

Ordføreren: Ja, det er ganske rigtigt, som den ærede Taler bemærkede. Det er mig ikke ubekendt, at af de 90,000 Rbd., som føres til Indtægt i § 11, er Overskuddet fra den grønlandske Handel 78,000 Rbd., fra den særskilte 8,000 Rbd. og 4,000 Rbd. for Porcellainsfabrikkens Beholdning, men jeg har ogsaa kun villet henlede Opmærksomheden paa, at det dog seer lidt syndeligt ud i en saadan Lov for den, som ikke er inde i Forholdene, at finde Indtægterne af 3 Statsforanstaltninger paa dette Sted, som ikke svare til, hvad der findes et andet Sted. Enhver maa troe, at det, som bevilges i § 11, er Indtægten for 1852—53 og ikke det forudgaaende Aars Overskud, som herfor er lagt til Grund. I Realiteten har det, som sagt, ingen Indflydelse, men jeg har dog troet at maatte gjøre opmærksom derpaa, navnlig, da det ikke er af mig selv, at jeg er kommen efter det, men en æret Landsstingsmand har gjort mig opmærksom derpaa, og derfor har jeg heller ikke villet undlade at omtale det.

Tillæg: Da jeg har tilladt mig at stille dette Ændringsforslag, alene fordi jeg befrugtede, at Indenrigsministeren muligt ikke vilde ansee sig beføiet til at anvende den nødvendige Sum til at paabegynde Udskiftningsforretningerne paa Færøerne, naar den ikke udtrykkeligt blev ham bevilget, skal jeg naturligvis være fuldkommen villig til at tage Ændringsforslaget tilbage, dersom jeg skulde fra Regjeringen høre, at Ministeren ikke vil ansee det for at være nogen absolut Hindring for, at der allerede iaar begyndes paa disse Forretninger, dersom der ivoerigt ikke skulde være Andet til Hindrer derfor.

Finantsministeren: Da Indenrigsministeren idag maa være tilstede i det andet Thing, og jeg ikke veed med Sikkerhed, hvorledes han vil opfatte sin Besøielse i saa Henseende, seer jeg mig for Diebliffet ikke istand til at besvare dette Spørgsmaal, men jeg troer ikke, at det netop er nødvendigt for den ærede Landsstingsmand at faae sit Forslag sat igjennem som et Tillæg til Finantsloven; hvis det skulde befindes, at Finantsloven i samme Skikkelse, hvori den er kommen fra det andet Thing, bliver antagen af Thinget, vilde det vistnok være hensigtsmæssigt at gjøre dette enkelte Punkt til Gjenstand for et særligt Lovforslag paa lignende Maade, som Regjeringen selv har gjort, idet der, da man allerede var kommen temmelig vidt i Behandlingen af Finantsloven, blev af Regjeringen indbragt tvende særlige Lovforslag, som egentlig ikke ere Andet end et Tillæg til det nu under Forhandling værende Finantslovsforslag, nemlig Forslaget til Lov om Dampskibet Thors Udrustning og om Anlæggelsen af en electro-magnetisk Telegraphlinie. Jeg troer, at denne Fremgangsmaade fra Regjeringens Side, som er brugt, for ikke at complicere Finantslovens Behandling, ogsaa vil være anbefalelig for den ærede Landsstingsmand, der har stillet Ændringsforslaget, i det Tilfælde, at han ved at conferere med Indenrigsministeren skulde komme til den Erfaring, at Indenrigsministeren ikke, i Forventning af Tillægsbevilling, vil for en senere Rigsdag paatage sig Ansvaret for at udrede den ommeldte Udgift.

Formanden: Det forekommer mig, at